

der ere paareguede i Finantsaaret 1859—60, og denne andrager den for en saadan Control ikke ubetydelige Sum af 5,900 Rd. Udvalget maa for det Første gjøre den Bemærkning, at det synes, som om Controlten ved dette Liimfjordsstifteri vil stille sig betydeligt kostbarere end man havde ventet, da Loven desangaaende vedtoges; men paa den anden Side maa det jo ikke oversees, at de Indtægter, som Stifteriet i Liimfjorden kan medføre, maaskee netop ved Controlten kunde stige betydeligt og nærme sig til det meget store Beløb, de have andraget i tidligere Tider. Specielt foreslaaer imidlertid Udvalget at lade Assurancen af Baadene, der bruges, reent bortfalde, da man synes, at den er meget dyr og vel ogsaa unødvendig; Staten assurerer jo saaledes ikke sine Grønlandsfarere. Dernæst foreslaaer Udvalget, at nedsette Udgiften til Anskaffelsen af en ny Baad, med 1000 Rd. Det ærede Thing vil af Tillægsbevillingen see, at der er kjøbt en Baad som har kostet imellem 17 og 1800 Rd.; nu er det paatænkt at kjøbe en anden Baad, som skal koste 2,000 Rd. Det synes imidlertid at være en meget betydelig Sum for en Baad til Controlten ved Liimfjordsstifteriet, og den høitærede Minister har ogsaa meent at kunne anskaffe en passende Baad for 1000 Rd. eller saa omtrent; skulde der altsaa medgaae et større Beløb, saa vil det jo kunne opføres paa en Tillægsbevilling. Paa Grund af disse to Medsættelser har Udvalget foreslaaet hele Summen nedfat med 1250 Rd.

Under m. er der opført 1,000 Rd. til Over-Liendecommissionen; heraf ere de 500 Rd. fast Gage, med de andre 500 Rd. er dette derimod ikke Tilfældet. Udvalget har i den Anledning henstillet til den høitærede Minister, om det ikke var rettere, at de 500 Rd., som ikke udbetales i fast Gage, bleve udbetalte med et Gjennemsnitshonorar for hver Sag; man har meent, at dette vilde fremstykke Sagernes Afgjørelse, da den Tid jo snart nærmer sig, til hvilken Over-Liendecommissionen skal have endt sit Hverv.

Det næste Punkt angaaer n. „Matriculsvæsenet.“ Det er første Gang, at denne Branche er opført paa Udgiftssiden med hele

sit Beløb og specificeret, noget, der tidligere kun stete i Regnskabet; paa den anden Side er der paa Indtægtsiden i § 5 under Nr. 15 opført den Indtægt, man ventter igjennem Matriculsvæsenet; herved fremkommer der en Meer-Udgift af 6,000 Rd. Til et enkelt Punkt under dette Ltr., nemlig til Nr. 2: „Til forældede Kortis Omtægning m. m.“, har Udvalget tilladt sig at stille den Anmærkning, som det høitærede Thing vil finde i Betænkningen under Nr. 3, og som gaaer ud paa, at Kortene, førend de omtægues, skulle generelt prøves i Marken, og at de Maal, som derved findes at være de rigtige, skulle paatægues ved Siden af de ældre, for at man deraf kan udfinde den virkelige Værdi, og for at man ogsaa kan see, hvilke Kort der ere saa feilagtige, at man er nødt til at fjerne dem ud.

Under o. 6 er der, i Genhold til en for kort Tid siden givne Lov, opført til Udsendelsen af en Veterinair i Tilfælde af smitsomme Sygdomme hos Huusdyr, 500 Rd. Udvalget har formeent, at det bestemt maatte udtales, at dette Beløb kun kunde anvendes til Diæter, Rejsegodtgjørelse eller Honorar, om man saa vil, men ingenlunde opføres som en fast Post; dertil sigter Bemærkningen under Nr. 4.

Under Nr. 5 vil det ærede Thing finde en Overstigt over, hvorledes Indenrigsministeren har tænkt sig at benytte den Sum, som er bevilget til Vandværnets Fremme; jeg skal ikke omtale det videre. — Under r. „Veterinair- og Landbohøjskolen“, findes der under II. 3, de Ord: „Til Esterkrav fra Bygningsarbeidet: 1,000 Rd.“ Udvalget har meent, at det klart maatte udtrykke, at disse 1000 Rd. var for Arbejde, til hvilket Omsøiningerne vare bevilgede; at det ikke var noget nyt, som nødvendigt anseet Arbejde, men at det var Arbejde indenfor den engang bevilgede Grændse, hvortil altsaa Pengene i sin Tid vare opførte i Finantseoven. Alt, hvad der findes af en anden Natur, meente man maatte komme ind under Nr. 2: „Extraordinaire Udgifter“; af den Grund er der ikke foreslaaet nogen Forandring i Summen, men kun en